

Arribem al Consell Nacional amb la satisfacció d'haver situat el valencianisme polític en millors condicions per servir al nostre poble. Nosaltres sabem que les institucions, i ara la incrementada presència de Compromís al Congrés millorarà la nostra capacitat d'influència. Perquè no hem d'oblidar mai, com a projecte polític, que la política es essencialment un instrument per a servir i solucionar els problemes de les persones. És un instrument per a construir el nostre País Valencià dins un món global.

No havia estat el procés previ a la campanya ni fàcil ni agradable. Faig meues les paraules d'Àgueda Micó a un article que va publicar el 12 de novembre, només una setmana després de la darrera consulta al Consell Nacional. *“Tres consultes i tres Consells Nacionals, i a la fi tot el procés ben poc satisfactori. Una consulta que donava el vistiplau a començar converses amb altres forces progressistes; una altra que apostava per presentar-nos en solitari com a Compromís (el mateix resultat que en la consulta de Gent de Compromís), i que justificava que els representants del BLOC abandonàrem les negociacions i rebutjàrem el protocol bilateral proposat pels nostres socis de coalició, que a més a més es van negar a fer un referèndum en l'àmbit de Compromís per desencallar la situació; un Consell Nacional convocat per nou comarques i un nou referèndum que apostava per una plataforma més ampla; unes negociacions a contra rellotge en el si de Compromís en les quals aconseguirem oferir un lloc d'eixida i visibilitat a Unitat Popular; i, a la fi, i quan aquesta oferta va ser rebutjada, l'aprovació en Consell Nacional d'un protocol que no agradava, davant la possibilitat d'un "no" amb conseqüències molt greus per al nostre projecte polític”.*

Ara analitzarem la campanya des del punt de vist intern, que ha estat un autèntic èxit en celebració d'actes. Hem estat la coalició que més persones ha mobilitzat, que més il·lusió ha generat pel canvi, per fer fora al PP com ja havia estat possible al més de maig, de guanyar les eleccions, de ser l'alternativa.

Encaràvem les Eleccions Generals del 20D conscients que no estàvem davant “unes eleccions ordinàries més a les Corts espanyoles”, ateses les taxes de desigualtat social,

de corrupció i de descrèdit institucional, és a dir, “d’esgotament d’un règim oligàrquic i centralista”, en deien, que podria alterar el sistema polític de partits. També com “una oportunitat per situar-nos al Congrés dels diputats”. Teníem un objectiu: “participar en la construcció d’un nou model d’estat d’alta qualitat democràtica, que atenga els drets bàsics de ciutadania”, rescatar persones i respectar identitats individuals i la pluralitat nacional. I aquest anhel era -i és- ambiciós i complex d’executar, bé que ho sabeu.

Hem assolit un repte enorme. Hem hagut d’esforçar-nos més que mai. Ha estat una campanya difícil, diferent, extraordinària. Tant com els resultats obtinguts. Més que mai. 9 diputats i diputades valencianes seuran en el Grup Parlamentari Valencià, liderats per Joan Baldoví, el primer de la història. Serem al mateix nivell que el grup basc, el català i ara també del gallec, si aconseguim doblegar l’oposició de la vella política. Som la 6ª força política de l’estat, molt per sobre del PNV i de CDC o d’ERC. Perquè ara, després dels 4 partits grans i d’En Comú-Podem, hi estarà el grup valencià.

Partit/Coalició	Vots EG	%	Escons	2011	%	Escons
PP	838.135	31,45	11	1.390.233	53,92	20
COMPROMÍS-PODEM	673.549	25,28	9	125.306	4,86	1
PSOE	531.489	19,95	7	697.474	27,25	10
C's	424.621	15,93	5			1 (Upyd)
EUPV-UPeC	111.963	04,20	0	169.786	6,58	1

673.549 valencianes i valencians, un de cada quatre, han votat les candidatures de la coalició Compromís-Podem-És el moment. La segona més votada en el País Valencià, amb el 25% dels vots. El PP, 6 punts per dalt i el Psoe, 5 per baix de nosaltres. En la circumscripció de València hem obtingut un 27% del vots, tres punts per baix del PP, mentre que en la de Castelló (amb el 24%) n’estem 7 punts per baix, i en la d’Alacant, amb un 22%, a 10 punts, encara, del PP, malgrat els grans resultats en la Marina Alta (29%), l’Alcoià (27%) i el Comtat (29,6).

C. CASTELLÓ DE LA PLANA	Vot Congrés	%	ESCONS
PP	98.341	31,85%	2
COMPROMÍS-PODEM	74.457	24,12%	1
PSOE-PSPV	66.450	21,52%	1
Ciudadans	48.220	15,62%	1
C. d'ALACANT	Vot Congrés	%	ESCONS
PP	296.709	32,85%	4
COMPROMÍS-PODEM	200.885	22,24%	3
PSOE-PSPV	188.367	20,86%	3
Ciudadans	154.037	17,05%	2
C. de VALÈNCIA	Vot Congrés	%	ESCONS
PP	442.005	30,22%	5
COMPROMÍS-PODEM	395.729	27,06%	5
PSOE-PSPV	275.680	18,85%	3
Ciudadans	221.299	15,13%	2

Les comarques centrals, una vegada més, han obtingut els resultats més espectaculars, amb la Vall d'Albaida (27%) i la Safor (28%), i al capdavant la Ribera Baixa (31%) i Alta (28%); en este grup primer, ara ha aparegut el Camp de Morvedre (30%), l'Horta Nord (28%) i l'Horta Sud i Oest (27%), cosa inèdita.

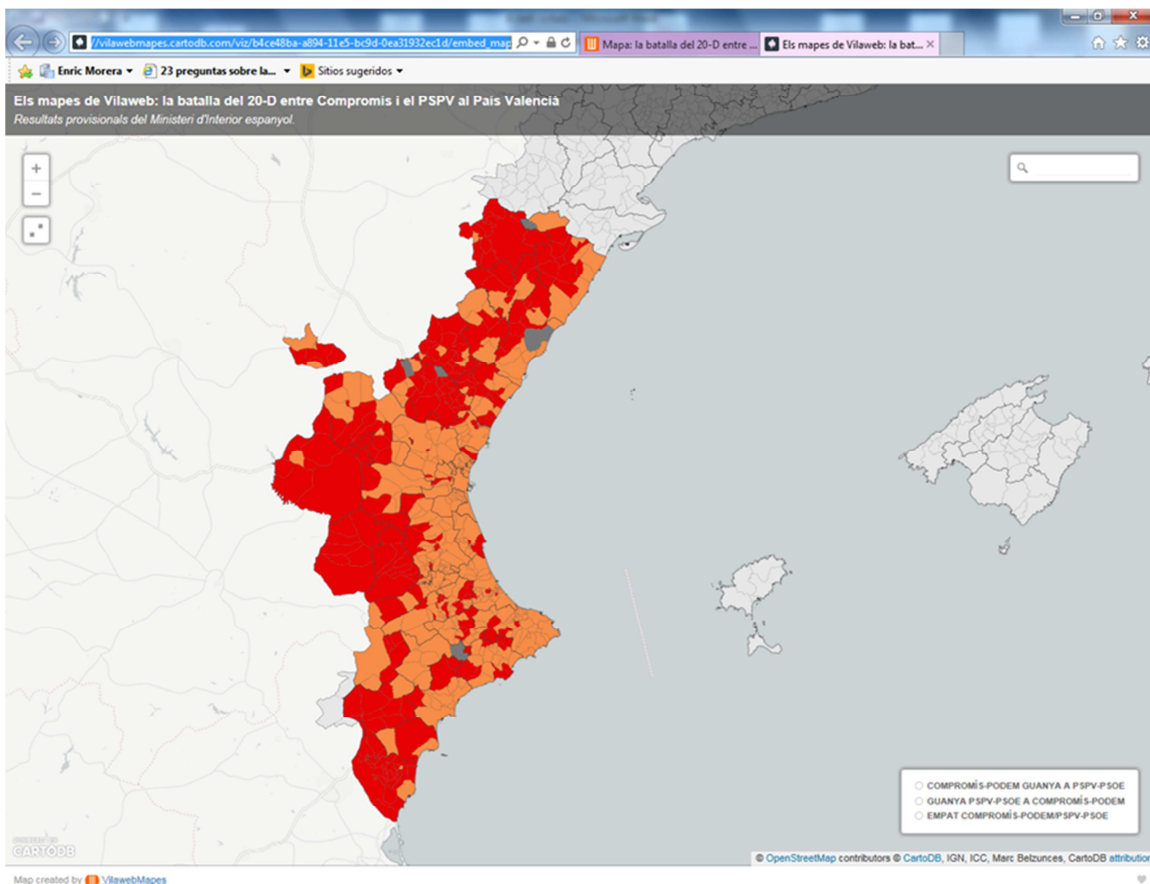
Alt Millars:	14,91	El Baix Maestrat	26,05	Els Ports	16,51
L'Alcalatén	23,86	L'Alt Maestrat	20,19	L'Alt Palància	20,48
La Plana Alta	25,59	La Plana Baixa	23,24		

Camp de Morvedre:	30,68	El Camp de Túria	26,35	El Racó d'Ademús	18,48
Vall de Cofrents-Aiora	17,97	L'Horta Nord	27,89	L'Horta Oest	27,32
L'Horta Sud:	27,22	La Canal de Navarrés	21,20	La Costera	25,78
Foia de Bunyol	26,76	València	26,94	La Ribera Alta	27,84
La Ribera Baixa	31,15	La Safor	28,71	La Vall d'Albaida	27,64
Els Serrans	19,99	La Plana d'Utiel-Req	17,17		

El Baix Segura	15,81	El Baix Vinalopó	21,79	El Comtat	29,63
El Vinalopó Mitjà	21,41	L'Alacantí	22,84	L'Alcoià	27,06
L'Alt Vinalopó	22,71	La Marina Alta	29,17	La Marina Baixa	23,02

Els resultats per municipis segueixen un pauta interessant: a major grandària poblacional, millors són els resultats i a l'inrevés, a menor nombre d'habitants, menors són els resultats, tot i que hi ha excepcions, igual que en passa en el mapa comarcal. De les 33 comarques valencianes, els millors resultats (per d'alt de la mitjana) són a les comarques més densament poblades. Tot i això, els resultats a les zones d'interior són també els millors de la història, especialment en zones de predomini lingüístic castellà, com ara la Foia de Bunyol (26,76%). Així que en la majoria de ciutats valencianes som la segona força política, sobretot a ciutats costaneres o litorals, on es concentra el gruix de la població valenciana. Mentre que a les petites i interiors encara predomina el PP o el Psoe. En relació al més directe competidor, el Pspv-Psoe, la distribució del territori és especialment significativa: reclosos a les zones interiors i rurals, els superem en les grans ciutats i en els pobles litorals.

En efecte, a les 50 principals ciutats valencianes, on es concentra el 80% de la població, hem estat la segona força política, com ara, València, Alacant, Torrent, Gandia, Oliva, Benidorm, Vila-real, la Vall d'Uixó, Borriana, Almassora, Benicàssim, Nules i Benicarló; Sant Vicent del Raspeig, Villena, Crevillent, Ibi, Elda, Petrer, Santa Pola, Xàbia, la Vila-joiosa i Torrevella; Alzira, Sueca, Lliria, L'Elia, Bétera, Quart de Poble, Carcaixent, Carlet, Algemesí, Alginet...

Som la primera força a Paterna, Sagunt, Catarroja, Sueca, Tavernes de la Valldigna, Alcoi, Muro, Cocentaina, Pedreguer, Dénia, Ontinyent, Montcada, Vinaròs... i a l'històric "anell roig de València": Burjassot, Mislata, Manises, Aldaia, Xirivella, Alaquàs. Igual que a més d'un centenar de municipis (113). Hem quedat al primer lloc, per damunt dels dos grans i vells partits, el PP i el Psoe, la qual cosa obre un repte formidable, una nova oportunitat per a liderar, des de l'hegemonia organitzativa local, aquest espai electoral "antiestablishment" que exigeix més radicalitat democràtica, "nova política".

Si comparem els resultats de les EG2015 amb els resultats de Compromís (456.823) i de Podem (282.389) en les darreres autonòmiques, el grau de fidelitat dels votants ha estat superior al 90,7%, una dada relativament alta, positiva, no sols si les comparem amb la diferència entre el vot municipal i l'autonòmic del 24 de maig de 2015 que fou del 83%.

Si considerem l'evolució del que se'n diu el "vot dual" en l'any 2011, vorem que, objectivament, hem millorat: en les eleccions generals de 2011 vam obtenir només el 71% de les E. Autonòmiques, però només el 63% de les que s'obtingueren en les eleccions municipals d'eixe any. Hem millorat any darrer any en el vot dual, malgrat presentar ara una candidatura més complexa i heterogènia que mai. Sabíem per les dades demoscòpiques del CIS que l'oferta electoral obtindria bons resultats perquè el grau de rebuig entre els nostres votants era baix i alta la demanda de fer una coalició oberta. Amb estes dades es demostra que cooperar és el verb que hem utilitzat en el nostre present immediat i cooperar és allò que continuarem fent. Hem estat i, ho som, una direcció conscient i sabedora de la compatibilitat que ens oferien els estudis previs a l'hora d'elaborar la nostra política de futur.

ANÀLISI DEL VOT DUAL (autonòmiques i estatals)	
Comparació EG2015 i EA2015 Coalició Compromís + Podem	
EA 2015: 456.823 (Compromís)+ 282.389 (Podem): total suma 739.212	
EG 2015 Compromís-Podem : 673.549.	
Diferència: -65,663	
Grau fidelitat a coalició: 90,7%	
Comparació EA2015 i EM2015:	
Vots a Compromís E. Autonòmiques maig 2015:	456.823
Vots a Compromís E. Municipals maig 2015:	382.158
Diferència:	-74.665
Grau de fidelitat Compromís: 83,65%	
Comparació EA2011 i EG2011	
EG2011: 125.306 vots a Compromís	
EA2011: 176.213	Grau de fidelitat Compromís : 71.10 %
EM2011: 198.667	Grau de fidelitat Compromís: 63.07 %

Pel que fa a la referència a l'àmbit estatal, es remarcable que PP i Psoe han perdut, plegats, més de cinc milions de vots (5.123.546), tot i que encara retenen el 50% de l'electorat, amb un 28% PP i un 22 el Psoe. Això no obstant, la suma d'escons del PP (123) no li permet formar govern, encara que comptaren amb el suport de Ciutadans (40). D'altra banda, la suma dels escons del Psoe (90) més els de Podemos (42) i els de les coalicions (27) tampoc dóna la majoria suficient (176), de manera que el Congrés dels diputats ha quedat tant plural com vol la ciutadania. No hi ha més eixida que un pacte ampli entre progressistes, amb la concurrència inexorable de les forces nacionalistes. O tornar a convocar eleccions, la qual cosa no assegura un canvi substancial en la distribució dels resultats ni dels blocs ideològics.

La representació de les nacionalitats històriques ha canviat sensiblement, atès que CDC ha passat dels 16 escons a 8 i Bildu de 7 a 2, els quals ara no poden constituir grup parlamentari per no arribar als dos requisits bàsics, en escons i en percentatge. En aquest cas es troba també ERC tot i passar de 3 a 9 escons, i fins i tot IU que d'11 n'ha tret ara només 2. I encara pitjor, els nostres companys del BNG i de Geroa Bai, que no n'han obtingut cap. Si ERC i CDC tenen dificultats tècniques per assolir el seu Grup parlamentari (no arriben al 15% en la província de Barcelona), els valencians haurem de superar un obstacle polític: l'oposició de la dreta centralista i dels sectors del Psoe partidaris de que el seu líder no encapçale un Govern de progrés. Al nostre favor, però, tenim que som necessaris per pactar la Mesa del Congrés, si més no. En este cas, com

en el debat d'investidura del president i en tants altres, el principal obstacle no sembla que siga la diversitat en la representació ciutadana sinó la dificultat de reconèixer la pluralitat, i ara com abans, el dilema serà la uniformitat o les polítiques de progrés.

	EG2015	%	Vots	Escons	EG2011	%	Escons
PP		28,7	7.215.752	123	10.866.566	44,6	186
PSOE		22	5.530.779	90	7.003.511	28,7	110
PODEMOS		12,6	3.182.082	42			-
CIUTADANS		13,9	3.500.541	40			-
EN COMÚ-PODEM		3,7	927.940	12			-
COMPROMÍS-POD	2,67		673.549	9	125.306	0,51	1
ERC		2,39	599.289	9	256.985	1,06	3
D i LLIBERT (CDC)		2,25	565.501	8	1.015.691	4,17	16
EN MAREA-EU-POD		1,63	408.370	6			
PNV		1,20	301.585	6	324.317	1,33	5
UP: IU		3,67	923.133	2	1.686.040	6,92	11
EH Bildu		0,87	218.467	2	334.498	1,37	7
CC-PNC		0,33	81.750	1	143.881	0,59	2
GEROA BAI		0,12	30.554	0	42.415	0,17	1
UPyD		0,61	153.505	0	1.143.225	4,70	5
NÓS-BNG		0,28	70.464	0	184.037	0,76	2

Hem fet campanya per obtenir 673.000 vots i hem continuat la nostra tasca institucional al govern i als ajuntaments. El nou govern del Consell ha treballat per rescatar persones i construir el País. La situació que hem heretat és de ruïna econòmica, social i de credibilitat democràtica. Però el passat dia 22 s'aprovaren els primers pressupostos del nou Consell per al 2016. Hem aprovat també la primera Llei, proposició de les Corts, per recuperar el servei públic de Ràdio i Televisió Valenciana. Estem avançant en l'acompliment de la nostra fulla de ruta, no sense dificultats. Estem en el Consell i comptem amb les àrees de Educació, Cultura i Esports i la Conselleria d'Economia i Model Econòmic.

Hem situat a l'agenda pública com a element clau, la situació de l'infra-finançament i la necessitat d'un nou model. S'ha tramitat la reforma de l'Estatut després d'estar cinc anys al calaix. Ara que s'ha proposat la ampliació del Pacte del Botànic, podem ampliar els objectius i continguts en clau nacional. Mireu la proposta sobre requisit lingüístic i reciprocitat en l'intercanvi televisiu amb altres territoris.

Durant la campanya hem parlat de nova transició a l'Estat, d'una segona transició on els valencianistes havíem i anem a jugar un paper fonamental. Parlàvem i parlem de la necessitat de cooperar, des de la nostra identitat i de ser presents al debat. La vella política ha estat clau per mantenir vius els valors del franquisme i ha impedit l'impuls de models de governança més avançats. La transició va estar molt condicionada per la por. Ha servit per avançar en la incorporació a la Unió Europea, per augmentar el model europeu de protecció social en els primers governs socialistes, però també per mantenir els privilegis i els oligopolis d'unes poques famílies. Ara s'ha vist amb més amplitud com han fet pagar la crisi de la desregulació de l'economia financera i especulativa, als de baix i al territoris perifèrics de l'estat. Les polítiques de la dreta centralista han provocat l'increment de les desigualtats i el manteniment d'una concepció d'Espanya "una, grande y libre".

Com hem afirmat, la vella política ha rebut un colp fort, però es resisteix a donar pas a noves formes. Intentaran per tots els mitjans fer un govern que continue aplicant les mateixes polítiques de desigualtat, els seus privilegis i el manteniment d'un concepte arcaic i essencialista de la "nación española", "España, obra de Dios o de la naturaleza" com va dir Cánovas del Castillo.

Davant d'esta situació, el valencianisme que representa el Bloc ha demostrat, una vegada més que som precursors i l'avantguarda d'un nou temps. Que el valencianisme aporta noves polítiques i nova forma de fer política. Que volem cooperar amb altres, també amb altres pobles i projectes polítics de l'estat, per canviar este estat de coses. També la vella visió ortodoxa i essencialista d'Espanya. Ha sorgit una nova ciutadania a l'Estat que viu sense complexes la plurinacionalitat de l'Estat i que no té por a la democràcia.

Nosaltres, avançats en este nou espai de la nova política. I ho som des de fa molts anys i ara amb molta més potència amb Compromís i els nostres aliats electorals. Per este motiu, des del Bloc i Compromís, amb els nostres socis de coalició electoral Podem-És el moment, treballarem per fer possible un Pacte del Botànic a l'Estat.

El primer pas, buscar acords per tindre presència majoritària en la mesa del Congrés dels Diputats tot concretant la presència del primer grup valencià al Congrés. Una fita històrica en la democràcia valenciana. El segon pas, serà concretar un acord de Govern. Necessitarem el concurs i la complicitat del molts grups, també del socialista, immers a hores d'ara entre els sectors retardataris i aquells que volen avançar cap a un nou escenari.

Estem decidint, el valencianisme té el major pes polític i institucional que no mai havíem tingut des de la pèrdua de la nostra sobirania amb el Decret de Nova Planta en 1707. Ni durant la república ni molt menys durant la primera transició.

Ara sí, i ha estat fruit de moltes coses. Una bona anàlisi. Decisions correctes i encertades. Una bon treball, el nostre treball. Vaig assumir la Secretaria General en octubre 2003, en unes condicions molt difícils. Veníem d'un resultat del 4'8% a les eleccions valencianes, d'un congrés de divisió, enfonsats econòmicament i sense saber el camí a prendre. Hem fet moltes coses. I moltes coses bé. Ara ens trobem parlant de la configuració d'un grup parlamentari al Congrés i que som en unes eleccions generals la Zona força al nostre País i primera a molts municipis com Burjassot, Manises o Sagunt. Ho veig amb satisfacció política i personal, i no puc deixar de somriure sobre les interpretacions esbiaixades d'alguns, més bé per ignorància que per mala fe, sobre l'actual moment del valencianisme.

Afrontem el repte d'un nou Congrés. Un Congrés clau per avançar en la nova política o també, per a tornar al passat. Jo vull avançar i des d'ara vos dic, que jugue i participe. Contribuiré a fer equip, a sumar i integrar. Ningú em vorà en la confrontació estèril contra companys de partit. Contribuiré a avançar amb idees i propostes, assumint responsabilitats i cooperant dins i fora de casa. Estem en el millor moment i ara toca consolidar el treball dels darrers vint anys.

Enric Morera
Secretari General del BLOC

València, 9 de gener de 2016